

Arrest

nr. 293 645 van 4 september 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. VANCRAEYNEST
Place de la Station 9
5000 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 12 april 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 maart 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 juni 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 juli 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat P. VANCRAEYNEST verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

In het kader van uw eerste verzoek verklaarde u Iraans staatsburger te zijn en geboren op (...) in de hoofdstad Teheran. Aanvankelijk verbleef u in Teheran, maar de laatste vier jaar van uw verblijf in Iran woonde u met uw vader in Karaj, in de provincie Alborz. Uw ouders zijn gescheiden toen u ongeveer zes jaar oud was. Uw oudere broer M. (...) woont in Teheran, en uw oudere zus K., M. (...) (o.v. (...)) en haar echtgenoot J., A. (...) (o.v. (...)) in België. Uw zus diende samen met haar echtgenoot op 22 juli 2009 een eerste verzoek om internationale bescherming in. De Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) oordeelde dat hun verzoek onontvankelijk was aangezien Griekenland verantwoordelijk was voor de behandeling van hun verzoek. Op 23 juni 2010 dienden uw zus en haar echtgenoot een tweede verzoek in, maar de asielmotieven van hen werden ongeloofwaardig bevonden door het CGVS op 13 november 2013. Uw zus en haar echtgenoot tekenden beroep aan, maar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

(RvV) bevestigde op 14 maart 2014 de beslissing van het CGVS. Op 28 juli 2014 dienden uw zus en haar echtgenoot een derde verzoek in. Dit verzoek werd niet in overweging genomen door het CGVS op 25 augustus 2014. Op 1 oktober 2015 dienden uw zus en haar echtgenoot een vierde verzoek in. Omdat ze zich recent tot het protestantisme hadden bekeerd vreesden ze bij terugkeer naar Iran de autoriteiten die repressief optreden tegen geloofsafvalligen. Op 29 september 2017 besloot het CGVS uw zus en haar echtgenoot de vluchtelingenstatus toe te kennen. Vanuit Iran bleef u met uw zus in België in contact. U wist dat ze zich had bekeerd en was geïnteresseerd in haar nieuwe geloof. Toen u veertien jaar was maakte u dankzij uw klasgenoot en goede vriend E. (...) kennis met het christendom. Hij wist enkele boeken, zoals de Bijbel en het Oude Testament, op clandestiene wijze te verkrijgen via geboren christenen en jullie begonnen te lezen in de teksten. Daarnaast zocht u ook op uw smartphone informatie op over het christendom via het internet. U en E. (...) gingen samen een leerproces door. U bleef zich kritisch opstellen ten aanzien van de islam en uw gelovige familie. U stelde vragen over de islam en over uw bekeerde zus in België. Ook op school toonde u zich kritisch tegenover uw aangeboren geloof en stelde er vragen over aan uw godsdienstleerkracht. Zo raakte u in discussie met uw godsdienstleerkracht die uiteindelijk uitmondde in een ruzie waarbij de leerkracht een persoonlijke wrok tegen u koesterde. Aan het begin van het nieuwe schooljaar, in begin Mehr (zijnde eind september) van 2018, kreeg u te horen dat u niet meer welkom was op school. U ging vervolgens in een boetiek werken gedurende enkele maanden tot aan uw definitief vertrek uit Iran. Tijdens de religieuze vieringen van Moharam, waarbij de diepgelovige familieleden van uw vader zich kastijden omdat ze rouwen, bleef u publiekelijk vragen stellen omtrent het islamitische geloof en uw afvallige zus. Toen jullie bezoek kregen heeft u tegen uw ouders en familie op een heftige manier uw ongenoegen geuit. Hierop nam uw oom langs vaderszijde G. (...) u apart. Hij liet u weten dat als u zich ooit nog zo tegen uw ouders zou uitlaten u het zich zou beklagen, en als u nog eens zulke uitspraken zou doen zou uw oom u persoonlijk bij de politie aangeven. Uw oom G. (...) had het ook niet begrepen op uw bekeerde zus en uw vragen over haar. G. (...) liet u verstaan dat uw zus niet meer tot de familie behoorde en bedreigde u door te stellen dat als u zich met dergelijke praktijken inliet, hij zich niet zou inhouden om de familie-eer te herstellen, desnoods met uw bloed. Op 23 Shahrivar of Mehr (zijnde 14 september of 15 oktober) 2018 verliet u met behulp van uw broer Iran. U maakte via mensensmokkelaars gebruik van een vervalst Iraans paspoort en nam een vlucht vanuit Iran naar Servië. De dag na uw aankomst in Servië trok u naar Noord-Macedonië en vervolgens meteen naar Griekenland. U bleef in totaal ongeveer één jaar in Griekenland en middels een procedure tot gezinshereniging met uw zus verliet u op legale manier het land per vliegtuig naar België, waar u op 9 oktober 2019 aankwam. U diende op 10 oktober 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Bij een terugkeer naar Iran vreesde u de Iraanse autoriteiten en uw familie langs vaderskant, en dan met name vooral uw oom G. (...), omwille van uw nieuwgevonden geloof: het protestantisme. Sinds enkele dagen na uw aankomst in België frequenteerde u samen met uw zus en haar echtgenoot de Iraanse Kerk in Brussel. U had de lessen ter voorbereiding van uw doopsel bijna afgerond en komt dus binnenkort in aanmerking om u te laten dopen. U hield uw christelijke geloofsovertuiging niet geheim, hetgeen bleek uit uw Facebookaccount. U had enkel nog contact met uw broer in Iran. Ter staving van uw eerste verzoek legde u volgende documenten voor: de kopie van de shenasname (geboorteboekje) van uw moeder, twee originele brieven van de Iraanse Kerk van Brussel (d.d. 24/09/2020 en 30/09/2021), en een envelop. Op 2 december 2021 besloot het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen enkel geloof werd gehecht aan uw bekering tot het christendom. U tekende beroep aan tegen deze beslissing. Op 15 juni 2022 werd de beslissing van het CGVS integraal bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) bij arrest nr. 274.089.

Op 12 oktober 2022 diende u een tweede verzoek om internationale bescherming in. In het kader van onderhavig verzoek haalt u nu aan in België politiek actief te zijn geworden waardoor u bij terugkeer vervolging vreest vanwege de Iraanse autoriteiten. Zo bent u sympathisant van de monarchistische partij geworden en actief op sociale media waar u nu video's maakt tegen het Iraanse regime. U geniet hierbij de steun van Yasmine Pahlawi die de vrouw is van de laatste erfgenaam van de troon in Iran. Ze deelt de video's die u heeft gemaakt en dus werden uw video's door veel mensen gezien. U heeft zelf ook meer dan 32.000 volgers op uw Instagramprofiel en nodigt ook mensen uit om te gaan protesteren via het profiel van de muzikant Hamed Fard. Uw Instagramprofiel staat onder uw eigen naam en is publiek toegankelijk waardoor men dus al uw video's vrij kan bekijken. Hierdoor kan u niet terugkeren naar Iran. U heeft nog contact met uw moeder in Iran. Zij is bang omdat u bedreigd werd op uw Instagramprofiel door de Iraanse autoriteiten.

Ter staving van uw tweede verzoek legt u afdrucken neer van sociale media.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming heeft geoordeeld dat er onvoldoende concrete aanwijzingen aanwezig zijn

waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissarisgeneraal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek om internationale bescherming steunt op andere motieven dan diegene die u naar aanleiding van uw vorig verzoek heeft uiteengezet, met name uw vrees dat u bij terugkeer vervolgd zal worden door de Iraanse autoriteiten wegens uw politieke activiteiten op sociale media in plaats van uw bekering (verklaring volgend verzoek vraag 17 & 20).

In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw bekering tot het christendom waardoor er eveneens geen geloof kon worden gehecht aan uw hiermee gepaard gaande vrees voor vervolging. Deze beslissing en beoordeling werden door de RvV bevestigd in haar arrest van 2 september 2022 (arrest nr. 276.971).

Uit deze beslissing van het CGVS en het arrest van de RvV bleek dat u slechts zeer beperkt actief was op sociale media. U had op uw Facebookprofiel slechts twee foto's (d.d. 17/09/2020 en 13/10/2021) gezet die naar uw aangemeten geloof verwezen en op uw Instagramaccount, dat toen nog wel afgeschermd was, had u geen posts. In tegenstelling tot vroeger bent u vandaag de dag dus opmerkelijk genoeg zeer actief en publiek zichtbaar geworden op sociale media, en dit omwille van politieke in plaats van religieuze redenen. Wat er ook van zij, uit de beslissing van het CGVS en het arrest van de RvV bleek tevens dat u sinds de start van uw verzoek om internationale bescherming (d.d. 10 oktober 2019) hebt nagelaten uw identiteit aan te tonen. Tot op heden, zijnde meer dan drie jaar later, bent u er nog steeds niet in geslaagd om uw identiteit aannemelijk te maken. In haar arrest trad de RvV het CGVS bij dat:

"Vooreerst kan er niet worden voorbijgegaan aan het feit dat u geen enkel identiteitsdocument of enig bewijsmateriaal ter zake heeft voorgelegd doorheen uw asielprocedure die opstartte met uw verzoek op 10 oktober 2019. Nochtans stond u in contact met uw broer in Iran, die u schijnbaar wel de shenasname (geboortekaart) van uw moeder zou hebben opgestuurd (CGVS p.10-11; Verklaring DVZ d.d. 12/10/2020 vraag 23 en 25; zie ingediend document nr 1). Uw houding valt ook op daar u uw broer voor het laatst heeft gevraagd naar uw documenten één maand na uw aankomst in België (CGVS p.10-11). U kwam in België aan op 9 oktober 2019, wat dus betekent dat u in november 2019 voor het laatst uw broer vroeg om uw documenten te bekomen. Bovendien is het eigenaardig dat u zich vergist in uw geboortekaart volgens uw eigen Iraanse kalender. U verklaarde te zijn geboren in 1382 in plaats van in 1381 (CGVS p.3; zie administratief dossier). De vaststelling dat u bijna twee jaar geleden voor het laatst om uw identiteitsdocumenten hebt gevraagd getuigt van een vreemde houding die niet in overeenstemming te brengen is met uw plicht als verzoeker. Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers redelijkerwijs verwacht worden dat hij spontaan alle elementen en documenten aanbrengt die zijn identiteit enigszins kunnen staven, temeer daar u eerder al uw broer kon contacteren. Bovenstaande vaststellingen nopen er dan ook toe te besluiten dat u uw (beweerde) identiteit geenszins aannemelijk gemaakt heeft. Het feit dat u uw identiteit helemaal niet aantoont, is bovendien een element van die aard dat het onmogelijk maakt om een geloofwaardig zicht te krijgen op uw werkelijke achtergrond of reële situatie betreffende de redenen waarom u uw land verlaten hebt en uw eventuele relaties met de autoriteiten van uw land van herkomst."

De RvV voegde daar zelf nog het volgende aan toe:

"Dat zij haar identiteit aantoont middels de door haar bijgebrachte (kopie van) de shenasnameh van haar moeder, kan niet worden bijgetreden. Vooreerst bemerkt de Raad dat verzoekende partij niet in concreto aantoont waar uit de shenasnameh van haar moeder (zie administratief dossier, stuk 5, map documenten, stuk 1) haar identiteit blijkt. In zoverre de naam van verzoekende partij vermeld zou staan op dit document – er bevindt zich geen vertaling in het administratief dossier noch brengt verzoekende partij een vertaling

bij waaruit blijkt dat inderdaad haar naam op het document vermeld staat – meent de Raad dat dit geenszins een afdoende bewijs vormt van de identiteit van verzoekende partij nu op geen enkele wijze wordt aangetoond dat zij inderdaad deze persoon betreft. Zij het overigens nog benadrukt dat verzoekende partij slechts een kopie van de shenasnameh van haar moeder bijbrengt en de bewijswaarde van dergelijke kopie hoe dan ook bijzonder relatief is gelet op het feit dat deze gemakkelijk door knip- en plakwerk nagemaakt en vervalst kan worden. Wat betreft het argument van verzoekende partij dat zij stress had en zich daarom over haar geboortejaar heeft vergist, meent de Raad dat, hoewel wordt erkend dat elk verhoor een zekere mate van stress met zich brengt, het geenszins ernstig is dat verzoekende partij omwille van stress tijdens haar persoonlijk onderhoud zich zou vergissen omtrent een elementair gegeven als haar geboortejaar.”

U stelde geen hoger beroep in tegen het arrest van de RvV. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek er nog steeds niet in bent geslaagd om uw identiteit aan te tonen verhindert dan ook dat er uw huidig politiek activisme op sociale media als nieuwe elementen kan worden aangenomen die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. In de mate dat u uw identiteit niet aantoonst laat u immers ook na om aan te tonen dat de naam waaronder u op sociale media actief bent daadwerkelijk de uwe is. Het is immers aan u om op individuele en concrete wijze aannemelijk te maken dat u dreigt te worden vervolgd bij een terugkeer naar Iran. Het risico moet individueel en dus in concreto aannemelijk worden gemaakt. Doordat u er niet in slaagt om aan te tonen dat de neergelegde posts aan uw persoon gelinkt zouden worden kan u niet in aannemelijk te maken dat u persoonlijk wordt geviséerd door de Iraanse autoriteiten bij een eventuele terugkeer naar Iran.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terugdrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de “schending van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de schending van artikelen 48/3, 48/4, 48/7, 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van artikel 1, sectie A, §2 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951, evenals van de gegrondheid en de wettelijkheid van de beslissingen betreffende de hoedanigheid van vluchteling en de status van subsidiaire bescherming, van de beginselen van behoorlijk bestuur, van voorzorgs- en zorgvuldigheid, van artikel 3 van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens.”

Betreffende zijn identiteitsdocumenten, doet verzoeker gelden:

“Overwegende dat tegenpartij van mening is dat verzoeker niet heeft meegewerkt aan zijn eerste verzoek om internationale bescherming door geen bewijs van zijn identiteit te leveren.

Dat in deze omstandigheden tegenpartij weigert de vrees van verzoeker te onderzoeken en stelt dat zijn vrees niet geloofwaardig is indien verzoeker zijn identiteit niet kan bewijzen.

Dat tegenpartij verzoeker vervolgens verwijt dat hij sinds 2019 geen stappen heeft ondernomen om zijn documenten in IRAN te verkrijgen.

Dat hij inderdaad zijn moeder en zijn broer had gevraagd de genoemde documenten te verkrijgen.

Dat echter eraan herinnerd dient te worden dat de relatie tussen verzoeker en de leden van zijn familie is verslechterd sinds hij zich tot het protestantisme heeft bekeerd.

Dat hij de banden die hij voorheen met zijn familieleden had, onbetwistbaar heeft verbroken.

Dat verzoeker trouwens ook heeft aangegeven dat hij in onmin leeft met zijn ouders en dat het voor hem moeilijk zou zijn hen te vragen de nodige stappen te ondernemen om hem in staat te stellen zijn identiteitsdocumenten terug te krijgen.

Dat verzoeker zich in deze situatie verloren voelt.

Dat het enkele feit dat verzoeker geen identiteitsbewijs kan indienen niet volstaat om al zijn verklaringen in twijfel te trekken."

Verzoeker geeft vervolgens een aantal algemene, theoretische beschouwingen inzake de bewijslast in en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming en betoogt:

"Dat eraan herinnerd dient te worden dat verzoeker een fout van één jaar had gemaakt in zijn geboortedatum.

Dat de fout van één jaar in de geboortedatum slechts van dien aard is dat deze aantoont in welke staat van stress verzoeker zich bevond ten tijde van zijn verhoor door tegenpartij, en niet zozeer dat de realiteit van zijn identiteit, die overigens niet op nuttige wijze door tegenpartij is betwist, daadwerkelijk in twijfel wordt getrokken.

Dat bovendien, zelfs indien de identiteit van verzoeker anders zou zijn, quod non, deze identiteit weinig invloed zou hebben op de nieuwe elementen die hij indient.

Dat tegenpartij, door een beslissing van niet-ontvankelijkheid te nemen die bijna volledig is gegrond op het gebrek aan bewijs van de identiteit van verzoeker, een kennelijke beoordelingsfout maakt en artikelen 2 en 3 van wet betreffende de uitdrukkelijke motivering, alsmede artikel 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 heeft geschonden.

Dat de in het middel beoogde beschikkingen kennelijk geschonden zijn."

Verzoeker gaat verder in op de door hem aangevoerde nieuwe elementen. Hij voert aan:

"Overwegende dat verzoeker zijn nieuw verzoek om internationale bescherming grondtop zijn militante activiteiten op de sociale netwerken.

Dat om te beginnen eraan herinnerd dient te worden dat het profiel van verzoeker in Iran reeds problematisch is wegens zijn bekering tot het protestantisme en het verlaten van de islam.

Dat verzoeker sinds zijn aankomst in België een activist is tegen de Iraanse regering en haar schendingen van de mensenrechten.

Dat dit gewoon een vrijheid is die hij sinds zijn vertrek uit IRAN heeft kunnen nemen.

Dat verzoeker bij zijn nieuwe aanvraag zijn Instagram-profiel heeft gevoegd.

Dat hij ook talrijke bedreigingen heeft bijgevoegd die hij heeft ontvangen van regeringsaanhangers die hem met de dood bedreigen.

Dat verzoeker aantoont dat hij door meer dan 15.000 personen op Instagram wordt gevolgd.

Dat zijn publicaties een publiek van 10.000 accounts per maand bereiken.

Dat zijn dagelijkse video's ten minste 600 mensen per dag bereiken.

Dat een Iraanse persoonlijkheid, de heer HAMED FARD, met meer dan 250.000 abonnees, bovendien foto's van verzoeker en zijn activisme op zijn account heeft gedeeld.

Dat in deze omstandigheden, zelfs indien verzoeker zijn identiteit niet door middel van bewijsstukken aantoont, het duidelijk dat zijn gezicht bekend is bij de aanhangers van de regering, ongeacht de naam waaronder hij zich presenteert.

Dat de foto's op het Instagram-account van verzoeker inderdaad onbetwistbaar die van verzoeker zijn.

Dat zijn identiteit dus geen enkele invloed heeft op het risico van vervolging, aangezien zijn gezicht openbaar is geworden en dat hij talrijke doodsb bedreigingen heeft ontvangen.

Dat tegenpartij verplicht was rekening te houden met de nieuwe elementen ingediend door verzoeker en, dit ongeacht of deze zijn identiteit bewees.

Dat tegenpartij in haar beslissing stelt dat : «in de mate dat u uw identiteit niet aantoont laat u immers ook na om aan te tonen dat de naam waaronder u op sociale media actief bent daadwerkelijk de uwe is."

Dat deze motivering niet kan worden gevolgd.

Dat verzoeker zich op zijn Instagram-profiel voorstelt als "M.K. (...)"

Dat verzoeker ook onder deze naam een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Dat het niet uitmaakt of het de identiteit van de verzoeker is, wat trouwens het geval is, het is met deze identiteit dat zijn gezicht zal worden geassocieerd, evenals zijn politieke opvattingen.

Dat het duidelijk is dat verzoeker in geval van terugkeer vervolgingen riskeert wegens zijn politieke opvattingen en zijn duidelijk verwesterd profiel, dat indruist tegen de waarden van de huidige Iraanse regering.

Dat tegenpartij kennelijk een beoordelingsfout begaat en de in het middel beoogde beschikkingen schendt voor zover zij meent dat dit niet het geval is."

Verzoeker doet voorts een uiteenzetting, aan de hand van algemene landeninformatie, aangaande de situatie voor politieke tegenstanders in Iran en betoogt:

"Dat vele mensenrechtenverdedigers wijzen op de onwettigheid van de gerechtelijke procedures en processen, het gebrek aan rechtsbijstand voor politieke tegenstanders en de talrijke gevallen van bekentenissen onder foltering door het regime.

Dat tegenpartij in deze omstandigheden niet redelijkerwijs kan ontkennen dat verzoeker een profiel van politieke tegenstander vertoont noch dat de politieke tegenstanders in IRAN aan een zeer belangrijke repressie onderworpen zijn.

Dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst dus aan vervolgingen blootgesteld zou worden.

Dat verzoeker, zoals hierboven vermeld, zijn politieke meningen en kritiek op de regering actief op sociale netwerken plaatst.

Dat hij een publieke figuur is geworden in de Iraanse gemeenschap.

Dat zijn gezicht, ongeacht zijn identiteit, openbaar is gemaakt en met zijn opvattingen zal worden geassocieerd.

Dat het in deze omstandigheden duidelijk is dat verzoeker vervolging riskeert in geval van terugkeer.

Dat de nieuwe elementen ingediend door verzoeker ongetwijfeld de kans aanzienlijk vergroten dat de vreemdeling in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus krachtens artikel 48, lid 3, of voor de subsidiaire bescherming krachtens artikel 48, lid 4.

Dat de tegenpartij, die het tegenovergestelde beweert, de in het middel beoogde beschikkingen schendt.

Dat het middel gegrond is."

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

"-de betwiste beslissing te herzien;

-verzoeker de status van vluchteling te erkennen in de zin van het Verdrag van Geneve of de status van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 ;

-ten volkomen subsidiaire titel, de bestreden beslissing nietig te verklaren en het dossier voor het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen voor bijkomende onderzoeken".

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog enkele bijdragen van UNHCR (bijlagen 3-4), algemene landeninformatie (bijlagen 5-9) en de door hem ingediende documenten (bijlage 10) bij het verzoekschrift.

3. Door verweerder ter kennis gebrachte nieuwe elementen

Verweerder brengt bij aanvullende nota van 24 juli 2023 de COI Focus *"Iran. Surveillance van de diaspora door de Iraanse autoriteiten"* van 10 mei 2023 ter kennis van de Raad.

4. Beoordeling van de zaak

4.1. De Raad spreekt zich in het kader van onderhavig beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal vooreerst niet uit over een beslissing tot verwijdering of terugleiding. Hij gaat enkel na of er *in casu* nieuwe elementen of feiten in de zin van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor de toekenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM (waarvan aangenomen kan worden dat verzoeker de schending aanvoert waar hij zich beroept op de schending *"van artikel 3 van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens"*), artikel dat inhoudelijk volledig in lijn ligt met artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, is te dezen dan ook niet aan de orde.

4.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft voorts tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt.

Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

4.3. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht gesteld wordt dat in zijner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

4.4. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk. Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen”.

In het licht van voormelde bepaling, wordt in de bestreden beslissing geheel terecht gemotiveerd:

“In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek om internationale bescherming steunt op andere motieven dan diegene die u naar aanleiding van uw vorig verzoek heeft uiteengezet, met name uw vrees dat u bij terugkeer vervolgd zal worden door de Iraanse autoriteiten wegens uw politieke activiteiten op sociale media in plaats van uw bekering (verklaring volgend verzoek vraag 17 & 20).

In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw bekering tot het christendom waardoor er eveneens geen geloof kon worden gehecht aan uw hiermee gepaard gaande vrees voor vervolging. Deze beslissing en beoordeling werden door de RvV bevestigd in haar arrest van 2 september 2022 (arrest nr. 276.971).

Uit deze beslissing van het CGVS en het arrest van de RvV bleek dat u slechts zeer beperkt actief was op sociale media. U had op uw Facebookprofiel slechts twee foto's (d.d. 17/09/2020 en 13/10/2021) gezet die naar uw aangemeten geloof verwezen en op uw Instagramaccount, dat toen nog wel afgeschermd was, had u geen posts. In tegenstelling tot vroeger bent u vandaag de dag dus opmerkelijk genoeg zeer actief en publiek zichtbaar geworden op sociale media, en dit omwille van politieke in plaats van religieuze redenen. Wat er ook van zij, uit de beslissing van het CGVS en het arrest van de RvV bleek tevens dat u sinds de start van uw verzoek om internationale bescherming (d.d. 10 oktober 2019) hebt nagelaten uw identiteit aan te tonen. Tot op heden, zijnde meer dan drie jaar later, bent u er nog steeds niet in geslaagd om uw identiteit aannemelijk te maken. In haar arrest trad de RvV het CGVS bij dat:

“Vooreerst kan er niet worden voorbijgegaan aan het feit dat u geen enkel identiteitsdocument of enig bewijsmateriaal ter zake heeft voorgelegd doorheen uw asielprocedure die opstartte met uw verzoek op 10 oktober 2019. Nochtans stond u in contact met uw broer in Iran, die u schijnbaar wel de shenasname (geboortekaart) van uw moeder zou hebben opgestuurd (CGVS p.10-11; Verklaring DVZ d.d. 12/10/2020 vraag 23 en 25; zie ingediend document nr 1). Uw houding valt ook op daar u uw broer voor het laatst heeft gevraagd naar uw documenten één maand na uw aankomst in België (CGVS p.10-11). U kwam in België aan op 9 oktober 2019, wat dus betekent dat u in november 2019 voor het laatst uw broer vroeg om uw documenten te bekomen. Bovendien is het eigenaardig dat u zich vergist in uw geboortjaar volgens uw eigen Iraanse kalender. U verklaarde te zijn geboren in 1382 in plaats van in 1381 (CGVS p.3; zie administratief dossier). De vaststelling dat u bijna twee jaar geleden voor het laatst om uw identiteitsdocumenten hebt gevraagd getuigt van een vreemde houding die niet in overeenstemming te brengen is met uw plicht als verzoeker. Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers

redelijkerwijs verwacht worden dat hij spontaan alle elementen en documenten aanbrengt die zijn identiteit enigszins kunnen staven, temeer daar u eerder al uw broer kon contacteren. Bovenstaande vaststellingen nopen er dan ook toe te besluiten dat u uw (beweerde) identiteit geenszins aannemelijk gemaakt heeft. Het feit dat u uw identiteit helemaal niet aantoont, is bovendien een element van die aard dat het onmogelijk maakt om een geloofwaardig zicht te krijgen op uw werkelijke achtergrond of reële situatie betreffende de redenen waarom u uw land verlaten hebt en uw eventuele relaties met de autoriteiten van uw land van herkomst.”

De RvV voegde daar zelf nog het volgende aan toe:

“Dat zij haar identiteit aantoont middels de door haar bijgebrachte (kopie van) de shenasnameh van haar moeder, kan niet worden bijgetreden. Vooreerst bemerkt de Raad dat verzoekende partij niet in concreto aantoont waar uit de shenasnameh van haar moeder (zie administratief dossier, stuk 5, map documenten, stuk 1) haar identiteit blijkt. In zoverre de naam van verzoekende partij vermeld zou staan op dit document – er bevindt zich geen vertaling in het administratief dossier noch brengt verzoekende partij een vertaling bij waaruit blijkt dat inderdaad haar naam op het document vermeld staat – meent de Raad dat dit geenszins een afdoende bewijs vormt van de identiteit van verzoekende partij nu op geen enkele wijze wordt aangetoond dat zij inderdaad deze persoon betreft. Zij het overigens nog benadrukt dat verzoekende partij slechts een kopie van de shenasnameh van haar moeder bijbrengt en de bewijswaarde van dergelijke kopie hoe dan ook bijzonder relatief is gelet op het feit dat deze gemakkelijk door knip- en plakwerk nagemaakt en vervalst kan worden. Wat betreft het argument van verzoekende partij dat zij stress had en zich daarom over haar geboortjaar heeft vergist, meent de Raad dat, hoewel wordt erkend dat elk verhoor een zekere mate van stress met zich brengt, het geenszins ernstig is dat verzoekende partij omwille van stress tijdens haar persoonlijk onderhoud zich zou vergissen omtrent een elementair gegeven als haar geboortjaar.”

U stelde geen hoger beroep in tegen het arrest van de RvV. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek er nog steeds niet in bent geslaagd om uw identiteit aan te tonen verhindert dan ook dat er uw huidig politiek activisme op sociale media als nieuwe elementen kan worden aangenomen die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. In de mate dat u uw identiteit niet aantoont laat u immers ook na om aan te tonen dat de naam waaronder u op sociale media actief bent daadwerkelijk de uwe is. Het is immers aan u om op individuele en concrete wijze aannemelijk te maken dat u dreigt te worden vervolgd bij een terugkeer naar Iran. Het risico moet individueel en dus in concreto aannemelijk worden gemaakt. Doordat u er niet in slaagt om aan te tonen dat de neergelegde posts aan uw persoon gelinkt zouden worden kan u niet in aannemelijk te maken dat u persoonlijk wordt geviséerd door de Iraanse autoriteiten bij een eventuele terugkeer naar Iran.”

Verzoeker slaagt er hoegenaamd niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. In zoverre hij herhaalt dat hij zich indertijd omwille van de stress van geboortjaar zou hebben vergist, dient te worden vastgesteld dat dit argument reeds werd opgeworpen voor en beoordeeld door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het kader van het arrest nr. 274 089 van 15 juni 2022, dat werd gevelde in het kader van verzoekers vorige verzoek om internationale bescherming.

Waar verzoeker beweert dat hij geen documenten kon bekomen omdat zijn relatie met zijn familie zou zijn verslechterd en omdat de band die hij voorheen nog met zijn familieleden had onbetwistbaar zou zijn verbroken omwille van zijn bekering tot het protestantisme, dient verder te worden opgemerkt dat verzoeker dit argument in het kader van zijn vorige verzoek om internationale bescherming niet opwierp voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Dient tevens te worden opgemerkt dat verzoeker zijn onderhavige verzoekschrift en verzoek om internationale bescherming niet kan aanwenden om een vorm van beroep in te stellen tegen de tijdens zijn eerste verzoek om internationale bescherming gedane vaststellingen en beoordeling. Verzoekers vorige verzoek om internationale bescherming maakte het voorwerp uit van het voormelde arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Verzoeker diende tegen dit arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geen cassatieberoep in bij de Raad van State. Bijgevolg geniet dit arrest, voor wat betreft de hierin gedane vaststellingen, kracht en gezag van gewijsde. Eens de Raad een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, heeft de Raad wat dat verzoek betreft, zijn rechtsmacht uitgeput. Bij een beoordeling van een later verzoek om internationale bescherming mag hij derhalve niet opnieuw uitspraak doen over het eerdere verzoek om internationale bescherming. Hoe dan ook gaat verzoeker met het voormelde betoog schromelijk voorbij aan de inhoud van het voormelde arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij dit arrest werd uitgebreid gemotiveerd waarom en genoegzaam

geoordeeld dat er niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende bekering tot het protestantisme. Dat zijn banden met zijn familieleden, zoals verzoeker beweert, omwille van deze beweerde bekering zouden zijn verbroken, kan dan ook eveneens in het geheel niet worden aangenomen. Verzoeker heeft aldus geen nieuwe elementen aangehaald die een ander licht kunnen werpen op of afbreuk zouden kunnen doen aan de reeds tijdens zijn vorig verzoek om internationale bescherming gedane vaststellingen inzake zijn identiteit.

Ingevolge deze vaststellingen, oordeelt verweerder, in tegenstelling met wat verzoeker tracht te laten uitschijnen, daarenboven geheel terecht dat niet kan worden aangenomen dat de naam onder dewelke verzoeker actief is op de sociale media daadwerkelijk de zijne is, dat verzoeker aldus niet aantoonde dat zijn activiteiten op de sociale media aan zijn persoon kunnen worden gelinkt, dat hij derhalve niet aannemelijk maakt dat hij op grond hiervan persoonlijk zou riskeren te worden gevisieerd of vervolgd door de Iraanse autoriteiten en dat hij er niet in slaagt om op individuele en concrete wijze aannemelijk te maken dat hij zou dreigen te worden gevisieerd of vervolgd bij een terugkeer naar Iran. Dat verzoeker met zijn gezicht te zien zou zijn op de sociale media, dat er op deze sociale media bedreigingen zouden zijn geuit en dat er één of meer foto's van hem zouden zijn gedeeld op de sociale media door een zekere Hamed Fard, doet aan deze vaststellingen geenszins afbreuk. Verzoeker reikt in dit kader immers niet één concreet en objectief gegeven aan waaruit zou kunnen worden afgeleid dat de Iraanse autoriteiten of derden hem louter aan de hand van zijn zichtbaarheid en het gegeven dat zijn foto te zien was op de sociale media zouden hebben geïdentificeerd of zouden kunnen identificeren. Verzoeker toont, mede gelet op de vaststelling dat hij zijn identiteit niet aantoonde of aannemelijk maakt, op generlei wijze aan en maakt hoegenaamd niet aannemelijk dat er iemand is die – al dan niet op grond van het gegeven dat zijn gezicht enkele malen op de sociale media te zien was – zijn activiteiten op de sociale media zou hebben gelinkt of zou kunnen linken aan zijn reële persoon; laat staan dat hij zou aantonen of aannemelijk maken dat hij daardoor daadwerkelijk zou dreigen te worden gevisieerd of vervolgd.

Dient daarenboven te worden opgemerkt dat verzoekers activiteiten op de sociale media een duidelijk en louter opportunistisch karakter hebben. Dient in dit kader vooreerst te worden opgemerkt dat, aangezien verzoeker blijkens het voorgaande en hetgeen gesteld werd in het hoger aangehaalde arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen manifest ongeloofwaardige verklaringen aflegde over zijn beweerde asielrelaas, zijn vermeende bekering en de beweerdelijk hieruit voortgesproten problemen en aangezien ook zijn religieuze activiteiten in België een klaarblijkelijk opportunistisch karakter vertoonden, aangenomen kan worden dat de politieke activiteiten die verzoeker in België ontplooipte eveneens een kennelijk en louter opportunistisch karakter vertonen. Dit geldt nog des te meer gelet op de timing en de beperkte duur van deze activiteiten. In dit kader wordt in de bestreden beslissing terecht aangehaald dat uit de inhoud van het voormelde arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat verzoeker tot medio 2022 kennelijk nog niet politiek actief was en evenmin zichtbaar en actief aanwezig was op de sociale media. Dat verzoeker slechts nadat hij jarenlang in België verbleef en nadat zijn eerste verzoek om internationale bescherming werd geweigerd politiek actief werd op de sociale media, leidt tot het besluit dat hij deze activiteiten op de sociale media voerde vanuit louter opportunistische overwegingen en met als enige oogmerk om zichzelf te voorzien in een nieuw motief voor internationale bescherming en om een verblijfsstatus te bekomen. Dit geldt nog des te meer nu verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij deze activiteiten tot op heden zou hebben verdergezet. Aldus geeft verzoeker geen blijk van enige oprechte betrokkenheid bij of associatie met de Iraanse oppositie, kan niet worden aangenomen dat verzoekers politieke engagement en activiteiten op de sociale media zouden zijn ingegeven vanuit een oprechte, doorleefde en diepgewortelde politieke overtuiging en kan van verzoeker redelijkerwijze worden verwacht dat hij deze activiteiten staakt en de betreffende inhoud van de sociale media verwijdt alvorens terug te keren naar Iran.

Gezien verzoekers activiteiten op de sociale media een duidelijk en louter opportunistisch karakter hebben, gezien derhalve verwacht mag worden dat verzoeker deze activiteiten staakt en de betreffende inhoud van de sociale media verwijdt alvorens terug te keren naar Iran en gezien verzoeker in het geheel niet aantoonde of aannemelijk maakt dat hij aan de hand van deze activiteiten reeds zou zijn geïdentificeerd of zou riskeren te worden geïdentificeerd en/of dat er iemand is die deze activiteiten zou hebben gelinkt of zou kunnen linken aan zijn reële persoon, toont verzoeker hoegenaamd niet aan dat hij op grond van zijn activiteiten op de sociale media bij een terugkeer naar Iran problemen zou riskeren.

Gelet op het voorgaande, is verzoekers verwijzing naar informatie over de situatie voor tegenstanders van het regime in Iran en voor personen die er als dusdanig worden gepercipieerd voor het overige niet dienstig. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op verzoekers persoon. Verzoeker kan met zijn verwijzing naar dergelijke louter algemene informatie niet volstaan om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk zou dreigen te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoeker dient zulks *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, manifest in gebreke.

In zoverre verzoeker in het onderhavige verzoekschrift daarnaast op algemene wijze poneert dat hij een *“duidelijk verwesterd profiel”* zou vertonen, *“dat indruist tegen de waarden van de huidige Iraanse regering”*, dient nog te worden opgemerkt dat verzoeker met het uiten van dermate algemene, ongefundeerde, niet-gestaafde, niet geconcretiseerde en niet nader uitgewerkte beweringen bezwaarlijk kan volstaan om in zijner hoofde het bestaan van een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Verzoeker toont geenszins aan en maakt niet aannemelijk dat hij, dit al dan niet ten gevolge van zijn verblijf in Europa, dermate verwesterd zou zijn dat hij als persoon niet (langer) zou kunnen aarden in de Iraanse samenleving en zich aldaar niet (meer) zou kunnen conformeren aan de heersende normen. Verzoeker brengt evenmin enig ander concreet element bij waaruit blijkt en toont niet *in concreto* aan dat, waar, wanneer, waarom of in welke omstandigheden hij in zijn land van herkomst als verwesterd zou riskeren te worden gepercipieerd. Dat hij bij een terugkeer naar Iran zou worden gepercipieerd als verwesterd, kan dan ook niet worden aangenomen. Aldus maakt verzoeker in het geheel niet aannemelijk dat hij omwille hiervan zou riskeren te worden gestigmatiseerd, gevisieerd of vervolgd. Bovendien kan worden opgemerkt dat verzoeker ook zelf duidelijk de mening toegedaan lijkt dat het voorgaande in zijner hoofde geen aanleiding geeft tot een nood aan internationale bescherming. Hij achtte het immers nodig om een volledig fictief asielrelaas en een verzonnen bekering en vrees ten brede te brengen en hierin te volharden en om vanuit louter opportunistische overwegingen politiek actief te worden op de sociale media.

4.5. In acht genomen hetgeen voorafgaat, zijn er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde en legt verzoeker geen nieuwe elementen of feiten voor die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn (volgend) verzoek om internationale bescherming.

4.6. Gelet op het voorgaande toont verzoeker verder niet aan dat hij vroeger reeds vervolgd is geweest of slachtoffer is geweest van ernstige schade. Derhalve kan hij zich te dezen niet op dienstige wijze beroepen op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

4.7. Verzoeker toont voor het overige op generlei wijze aan dat of op welke wijze *“de gegrondheid en de wettelijkheid van de beslissingen betreffende de hoedanigheid van vluchteling en de status van subsidiaire bescherming”* en *“de beginselen van behoorlijk bestuur, van voorzorgs-en zorgvuldigheid” in casu* en door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden. Derhalve worden ook deze schendingen door verzoeker niet op dienstige wijze aangevoerd.

4.8. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT